

T O L E D O Sta. Columba

Extra muros Toleti, sede primatiali.

Monasterium situm, secundum Noriega, „muris civitatis adiacens, inter almuniam quae dicitur La Moisora, et pagum qui dicitur Algondari¹⁵⁷⁾“. Quod sic est corrigendum: Situm in monte contra civitatem, ultra Tagum versus aquilonem, inter hortum qui dicitur Almansora (hodie praedium Mirabel), et pagum Algundarín. Raimundus archiepiscopus loci anno 1152 tradit „... tibi Sanctio abbatii de Retorta ... et successoribus tuis ... monasterium illud Ste. Columbe¹⁵⁸⁾ ... ut in proprium possideatis et habeatis ad servitium Dei celebrandum, et ut ibi pie semper fundantur orationes ... a fratribus vestris, a vobis ibi constitutis...“ Anno 1209, citatur in charta quadam Toletana „conventus de Sta. Coloma“¹⁵⁹⁾. Anno 1221, Ferdinandus rex confirmat abbatii de Retorta „... quidquid possidetis in Sta. Columba in termino Toleti, cassas scilicet, terras cultas et incultas, cum hortis, rivo, piscaria et insula¹⁶⁰⁾“. Anonymus Vitensis saec. XVII citat cartularium antiquum Retortense, dicens: „... esta hermita se poseió en tiempos passados, pero al presente no se posehe mas. Dizen, que agora es una cassa de plazer que llaman del Capiscol“¹⁶¹⁾.

Quae omnia videntur probare, hanc domum nihil fuisse nisi prioratum ab abbatia Retortensi dependentum. Probabiliter initio, saltem adhuc an.

¹⁵⁶⁾ AHN Salam. S. Norb. Pap. 6044

¹⁵⁷⁾ HUGO 1. c.

¹⁵⁸⁾ De existentia alicuius monasterii praecedentis nihil omnino est notum. Vox „monasterium“ hic videtur esse intelligenda ut synonyma pro ecclesia solitaria absque jure parochiali. (Vide hoc documentum MS Vid 1 bis)

¹⁵⁹⁾ A. GONZALEZ PALENCIA 1. c.

¹⁶⁰⁾ AHN La Vid Pap. 1389

¹⁶¹⁾ Ibidem. Vox „hermita“ significat capellam solitariam.



1209, erat domus formata. Immo quod „Elias abbas Stae. Columbae“ X Kal. Oct. occurrat in necrologio de Arthous¹⁶²⁾, videtur probare, hanc domum per breve tempus fuisse abbatiam, quia aliam abbatiam huius patrocinii Ordo non habuit. Tamen putamus, Bern de León frustra autumare, hanc domum quandam fuisse divitem et potentem. Quidquid sit, in amplis archivis Toletanis altum est silentium de hoc monasterio, nec umquam innotuit historiographis civitatis, dioeceseos vel regni. Nescitur quando desierit. In „pago Algundarin“ saec. XV appetet monasterium Cisterciense B. M. V. de Monte Sion, constructum loco eremitorii cuiusdam praecedentis. Tamen nomen „Stae. Columbae“ in historia eius non invenitur¹⁶³⁾. Ita memoria dicti coenobii omnino periit.

Archivalia: Praeter documenta supra citata nihil exstat.

Litteratura: HUGO I 539, pr. 446 — WAEFELGHEM 254 — A. GONZALEZ PALENCIA, *Los Mozarabes de Toledo en los siglos XII y XIII*, Madrid 1928, III 1022 — S. RAMON PARRO, *Toledo en la mano*, Tol. 1857, II 267/68 (loquitur de quadam „hermita“, de cuius situ dubitat).

T O R O Sa. Sophia

Stae. Sophiae Tauriensis,- apud Taurum. — Convento Real de-, Real monasterio de Santa Sofía de Toro, Monjas Sofías

Oppidum prope Zamora versus orientem. Dioec. et prov. de Zamora.

Asceterium adhuc florens, quod tamen in antiquis catalogis Ordinis non occurrit. Quinque sorores superstites monasterii duplicitis Sti. Michaelis de Groz an. 1304 translatae sunt in vicum Pobladura de los Huertos, ad pedem civitatis Tairensis juxta Dorium. An. 1309 receptae sunt a regina Maria de Molina, uxore Sanctii IV., in domum suam. An. 1316 translatae sunt in monasterium Stae. Clarae in Toro, cuius incolis dicta regina aliam paravit mansionem. Regina Maria considerabatur tamquam fundatrix parthenonis, in quo semper paratae erant camerae pro rege et regina. Exstat charta an. 1308, in quo parthenon a Curia Romana agnoscitur tamquam abbatia canonissarum OSA. Sed littera docet, eam esse spuriam¹⁶⁴⁾. Anno 1329 occurrit „monasterium sororum Stae. Sophiae apud Taurum, per priorissam soliti gubernari, Praemonstrat. Ordinis¹⁶⁵⁾“. Tamen vide-

¹⁶²⁾ Vide supra p. 160. Abbates, qui in hoc obituario occurrunt, omnes sunt ex Ordine. Circariae Gasconiae et Hispaniae, saec. XII/XIII, inter se valde erant affines.

¹⁶³⁾ Quae mihi benigne communicavit R. D. Ribera, archivarius archiepiscopalis Toletanus.

¹⁶⁴⁾ AHN Toro Perg. 2346. Littera est saec. XVI. Probabiliter est confecta post annum 1568.

¹⁶⁵⁾ Ibidem, cf. *Lettr. com. Jean XXII* 46020.

Sorores vocantur „frayras“, saec. XV: „ducñas“, Ordo in chartis tacetur, multae sunt relationes cum abbatibus et religiosis aliorum Ordinum, per paucae cum Ordine Praem. et cum abbatia Sti. Michaelis de Groz. Cum vero anno 1449 quaestio moveretur, cuinam addici possent bona dictae abbatiae devastatae, sorores Stae. Sophiae repente recordatae sunt, se esse Praemonstratenses. Bona Sti. Michaelis uniuntur illis, quae unio an. 1460 confirmatur a Capitulo Generali. An. 1507 movebatur lis de paternitate in parthenonem inter abbates Retortensem et Aquilariensem, quem Capitulum Generale decidit in favorem Retortae. Paulo post sorores Stae. Sophiae fundaverunt novum asceterium in Villoria. Medio saec. XVI, introducta est triennalitas priorissarum, probabiliter eodem tempore, quo Retorta liquit abbates perpetuos. Anno 1568, cum abbas Retortensis nimis severe invehisset in priorissam et aliquas moniales, quae partes reformatorum Hieronymitarum erant secutae, ortum est schisma. Asceterium se subtraxit ab Ordine, quaerens iurisdictionem episcopi de Zamora, et introduxit, licet ad breve tempus tantum, dignitatem abbatiale. Anno 1578, in vanum conatum est Capitulum Provinciale, reducendi moniales ad obedientiam Ordinis. Sta. Sophia abhinc mansit separata a Congregatione Hispanica et ab Ordine. Capellanos habuit generatim e clero saeculari. Triennia priorissarum erant valde irregulares. Etsi extiterit peculium, tamen regularitas erat conspicua, saec. XVII multae sorores mortuae sunt in odore sanctitatis. Annis 1740 — 1952 regebatur ab abbatissis. Status personalis: 1507: 22; 1810: 18; 1818: 13; 1849: 10; 1853: 8; 1883: 18; 1900: 21; 1958: 34 religiosae. An. 1836/52 confiscata sunt bona, et maior pars archivorum. Nostris temporibus, denuo introduxit Statuta et ritum Ordinis, servatur tamen triennalitas et iurisdictione episcopalis. Ecclesia asceterii, saec. XVII/XVIII erecta, est exigua, et parum ornata. Porta quaedam gothica est unicum residuum medii aevi. Aedes claustrales sunt magnae paupertatis.

Archivalia: AHN Sta. Sofia de Toro Perg. 2346/48, ex quibus haud pauca spectant ad Stum. Michaelem de Groz et ad conventum Stae. Clarae Taurensi; Libros 18358/62; Papeles 8320/24. — Ibid. La Vid Pap. 1389, f. 20/26: „Monumenta monasterii Stae Sophiae“. — Arch. Simancas PR 23, 35/36; MP 377 f. 20 — Arch. ipsius asceterii, in loco: Obituarium s. XVIII, „Libro de memorias“ item, cum Chronica saec. XIX, „Libro de denominamientos“ ab an. 1788 usque hodie — MS Vid 1 bis 189, 127/32* — B. DE LEON 85/87 — MS Vergara Vallad. 94/105.

Litteratura: HUGO II 731, pr. 506/08 — WAEFELGHEM 297 — COTTINEAU 3174 — GOOVAERTS I 319, III 85 — Lettr. com. Jean XXII 14494, 46020/22 — QUADRADO VPZ 442 — M. ABAD ILLANA, Historia del

Monasticon Praemonstratense, Editio Prima, Tomus III, 1956

gran Padre y Patriarca S. Norberto, Salamanca 1755 — N. BACK-MUND, *St. Sofia de Toro (Pro Nostris* 1958 pp. 62/69) — G. CALVO ALAGUERO, *Historia de la Ciudad de Toro, noticias biograficas de sus mas ilustres hijos*, Valladolid 1909, pp. 122/25 (de prioratu Sti. Thomae in eadem civitate p. 98) — M. GOMEZ MORENO, *Catalogo monumental de Espana. Prov. de Zamora*. Madrid 1927. pp. 222/24 — AN XXV, 1888, pp. 103/07 — *Pro Nostris* 1950 pp. 35/36.

Series priorissarum et abbatissarum

Earum elenchum exarare, erat labor difficilis. Nomina superiorissarum ante saec. XVII fere sunt ignota. Nescitur principium triennalitatis, neque potuimus reperire nomina abbatissarum circa annos 1573/80 gubernantium. Ordo trienniorum saepe videtur variasse, non erat ad modum abbatarum virorum. Ab anno 1785, elenches est completus ex „Libro de denominamientos“. Apud priorissas, quae inseri nequeunt, quia non noscuntur nisi ex obituario, non constat utrum fuerint priorissae de regimine an priorissae claustrales tempore abbatissarum. (Nisi aliter notetur, ex AHN.)

1. Priorissae

Maria Perez 1311¹⁶⁶⁾
Maria Garcia 1330/49¹⁶⁶⁾
Estabana Solis 1351/52¹⁶⁷⁾
Ines Garcia 1354¹⁶⁷⁾
Sancha 1373/76¹⁶⁷⁾
Teresa Garcia 1463¹⁶⁸⁾
Elvira Cornejo 1485¹⁶⁹⁾
Marina de Castañeda 1507¹⁷⁰⁾
Elvira Cornejo 1511

Ana de Encina 1534

Geronima de la Carrera
1566/68¹⁷¹⁾
Teresa del Manzano 1568—¹⁷¹⁾
Leonora de Herrera 1599/1601
Beatriz de Villafuente 1602/05
Ines de Gada 1628/31
Ana de Monrroy 1631/34
Juliana de las Marinas Ulloa
1634/37
Ana de Vera Basurto 1638, 1644

¹⁶⁶⁾ AHN Toro Perg. 2346

¹⁶⁷⁾ Ibid. 2347

¹⁶⁸⁾ Ibid. Libros 18359

¹⁶⁹⁾ Ibid. Pap. 8322

¹⁷⁰⁾ Ibid. Perg. 2348. Maria Dercuria an. 1501 (Pap. 8322) videtur nobis valde dubia.

¹⁷¹⁾ MS Vergara Vallad. l. c.

Monasticon Praemonstratense, Editio Prima, Tomus III, 1956

Isabel de Monroy 1645	Francisca de Ribera 1764/67
Juana Zapata 1646/49	Baltassara de la Rua 1770/73
Geronima de Velasco 1649/52	Josefa Salvador 1776/79; 1782/85
Francisca Bravo y Velasco 1652/55	Teresa Moro 1785/88
Geronima de Velasco 1655/58	Anamaria Sobrino Minayo 1788/91
Geronima Lorenzana 1658/60	Manuela Bazmachado 1791/94
Maria Salcedo 1663	Josefa Salvador 1794/97
Juliana Zapata 1664/67	Alexandra de la Fuente Lopez 1797/1800
Maria del Castillo 1667/69	Josefa del Pedo 1800/03
Maria del Aguila 1669/71	Gaspara del Angulo 1803/06
Juliana Zapata 1673/76	Ignacia Perez Pardo 1806/10
Manuela Carrasco 1676/77	Josefa del Pedo 1810/13
Francisca Bravo y Velasco 1679/81	Gaspara del Angulo 1813/16
Isabel Zapata 1681/84	Manuela Vazquez 1816/19
Francisca Bravo de Soto 1688	Gilberta Pardo 1819/22
Antonia de Bustamante 1693/97	Antonia Alaguero 1822/25
Sancha Maria Zapata 1697/1700	Gilberta Pardo 1825/28
Antonia de Bustamante 1700/03	Josefa Flores 1828/31
Francisca Uribe 1703/06; 1712/15	Gilberta Pardo 1831/34
Maria Zapata 1726	Antonia Alaguero 1834/43
Maria Santisteban 1730/31	Gilberta Pardo 1843/46
Maria Zapata 1735	Antonia Alaguero 1846/49
Isabel Morales 1736/39	Gilberta Pardo 1849/53
2. Abbatissae	Antonia Alaguero 1853/56
Catalina Zapata Carvajal 1739/42	Francisca Pinilla 1856/59
Francisca de Hoyos 1748/51	Francisca Rodriguez Manjón 1859/68
Baltassara de la Rua 1755/58	item „presidenta“ 1868/74
	item denuo abbatissa 1874/77
	Gertrudis Murcia Misol 1877/82

Monasticon Praemonstratense, Editio Prima, Tomus III, 1956

Francisca Rodriguez Manjón 1882/85	Inseri nequeunt: Si non aliter notetur, sunt priorissae et ex necrologio loci.)
Gertrudis Murcia Misol 1885/93	
Eusebia Misol Marcos 1893/1900	
Teresa Sevillano 1900/05	Ines Alonso 7. IX
Eusebia Misol Marcos 1905/06	Ines de Bazán abbatissa 26. II
Dorotea Alfageme 1906/09	item priorissa 11. IV
Teresa Sevillano 1909/12	Ana de Bazán 27. IX
Dorotea Alfageme 1912/16	Catalina de la Carrera 6. IV
Teresa Sevillano 1916/22	Maria de Deza 20. XII
Trinidad Iraeta Echevarría 1922/25	Ana Fernandez 19. IV
Teresa Sevillano 1925/28	Urraca Martin 14. IX
Trinidad Iraeta Echevarría 1928/36	Urraca Martinez 17. II
item „presidenta“ 1936/42	Manuela de las Marinas Ulloa 16 . . (AHN)
Josefa Ferrero Gonzalez 1942/52	Josefa Molina 16 . . (AHN)
3. Denuo priorissae:	Magdalena de Soto 2. XII
Josefa Ferrero Gonzalez 1952/55	Ines de Ulloa 24. VIII
Ines Carrera Perez 1955/58	Francisca de Ulloa 23. II
	Magdalena de Ulloa 10. IV
	Catalina Vazquez 31. II
	Geronima de Zapata 17. IV

TORTOLES B. M. V.

T. del Esgueva

30 km N de Peñafiel, prov. et dioec. de Burgos.

Monasterium fundatum an. 1161, tamquam prioratus abbatiae Vitensis, pro sex canoniciis et duobus diaconis, a Gonzalo Perez de Torquemada et Maria Armildez uxore sua. Biennio post, confirmatur ab Alexandro PP. III. Ecclesia iam an. 1148 data fuerat abbatiae Vitensi. Nescitur, num fundatio haec umquam sit peracta, neque quamdiu extiterit, quia ulterius authentice nihil de ea constat. Paulo ante an. 1194, Maria Armildez fundatrix eo transtulit moniales OSB de San Millán de Frandovinez, ubi soror viri sui erat abbatissa. Inter an. 1194 et 98, nova fundatio definitive stabilitur, conventus construitur, an 1199 sequitur confirmatio pontifícia. Anno 1507, Circaria Hispaniae O. Praem. celebravit Capitulum Provinciale in Tortoles.

Archivalia omnia sunt asceterii OSB, quod floret usque hodie. BERN.
DE LEON 36, 82.

Litteratura: HUGO II 215, pr. 140/41 — WAEFELGHEM 261 —
COTTINEAU 3176 — NORIEGA DAMC 148 — SERRANO ObBCP cf. ind.
III 430 — IDEM, *Los Armildez de Toledo y el monasterio de Tortoles*, Madrid
1933, pp .9/10, 46.

VALLADOLID S. Norbertus

Abbatia insignis, fundata est in

SANTA CRUZ DE MONZON Sta. Crux

Stae. Crucis in Monzonio, monasterium Ste. Crucis inter Monçon et Rippas
situm — Santa Cruz la Real, -de la Zarza, -de Monçon. Hodie vocatur Sta. Cruz
de Rivas, quoniam vico Rivas est propior quam oppido Monzón, in cuius topar-
chia erat sita tempore feudali.

Dioec. et prov. de Palencia, prope hanc civitatem, versus aquilonem, juxta
flumen Carrión.

Monasterium antiquum, forsitan unum ex illis quae condiderat an. 922
Ferdinandus Ansuz comes Castellae¹⁷²⁾). Traditum est Praemonstraten-
sibus ex Retuerta an. 1176 ab Alphonso VIII rege, ad gratias agendas pro
victoria, apud Navas super Saracenos obtenta. An. 1177 confirmatio ponti-
ficia. Rex donavit insignem reliquiam Stae. Crucis, quae nomen dedit coe-
nobio. Ecclesiae incorporatae: Roscales, Renedo¹⁷³⁾, et curia Stae. Caeciliae
de Cuvillas de Cerrato. Ex defectu archivorum, historia canoniae ante
saec. XIV parum est nota. A saeculo XV, plus aliis a commendatariis est
exspoliata. Cum conventus post an. 1555 restauraverit regularitatem abba-
tum, commendatarius Diego de Cordoba manu militari canoniam expugna-
vit, conventumque expulxit. Post multas aerumnas, diraque litigia, tandem
abbas regularis praevaluit. Abbatia vero tot pensionibus, competitoribus
solvendis erat onerata¹⁷⁴⁾), ut Capitulum Provinciale an. 1581 decreverit
eius translationem in urbem Vallisoletanam. Sed pars tantum communi-
tatis eo cessit, et ortum est schisma. Abbas desesperans, iam monasterium
Stae. Crucis cum bonis suis voluit vendere, cum Philippus II rex, Ordini
reconciliatus, monasteria inopinata dedit 50 000 ducatos. Anno 1592 novum
claustrum construitur, et religiosi revocantur. Aula Regia ex Vallisoleto

¹⁷²⁾ Alii dicunt, coenobium esse fundatum pro Ordine Templi. Neutra assertio
potest probari.

¹⁷³⁾ Roscales erat parochia a canonicis administrata, Renedo vero curia, ubi a
saec. XVII unus residebat canonicus.

¹⁷⁴⁾ Qui omnes obtinuerunt suas bullas a Curia Romana.

Matritum translata, Capitulum Generale an. 1609 decrevit et translationem Stae. Crucis in hanc urbem. Sex canonici properant Matritum, sed biennio post redeunt, et maior pars omnino recusavit. Mutato tamen consilio, anno 1627, ipso petente conventu, translatio in Vallisoletum tandem est decreta.

VALLADOLID S. Norbertus

Civitatis metropolis provinciae, sedes episcopalnis ab anno 1595.

Cui translationi Capitulum Cathedrale vehementer se opposuit. Propterea conventus domus iam emptas iterum debuit linquere, et anno demum 1633, in via dicta Teresa Gil potuit se collocare. Tamen tanta inopia erat pressus, ut an. 1636 iam voluerit reverti in locum pristinum. Annis 1634/38 prioratus de Arenillas huic abbatiae erat incorporatus. Dein an. 1642, Abbas Generalis sedem suam eo transtulit, sed iam post duo triennia reversus est in Retuerta, quia Vallisoleti „nil invenerat nisi ruinam et paupertatem“. In decursu tamen saeculi XVIII, abbatia facta est prospera, an. 1747 incipit constructio vasti templi per pulchri, an. 1754 eo transfertur studium theologiae ex Avila. An. 1774:14 religiosi. Post suppressionem an. 1835, versa est canonia in scholam normalem, ecclesia clausa est, sed an. circiter 1860 datur Patribus Societatis Jesu. Anno 1868 denou profanata in „Templo Libertatis“, servit abhinc ut depositum bombarum, et aula expositorum, donec an. 1924 una cum conventu solo aequatur. Altaria venerunt in ecclesiam parochialem Sti. Stephani, e qua an. 1942 ejacta, perierunt. Loco monasterii constructa est nova schola.

Sta. Cruz deinde erat curia et parochia, ubi 2 canonici degebant. Anno 1715, una cum multis archivis incendio est deleta, sed reconstruitur. Post suppressionem destruitur claustrum praeter venustam aulam capitularem saec. XII. Ampla ecclesia, ab architecto ex Ordine ante annum 1200 constructa¹⁷⁵⁾, nunc est parochialis. Stalla chori (an. circiter 1500) nunc sunt in sacristia ecclesiae dictae „Santuario Nacional“ Vallisoleti.

Archivalia: AHN Sa. Cruz de Monzón Perg. 1744/45 (30 chartae an. 1171/1659); Libros 9821/36 (In 9828 historia canonicae, et series Abbatum Generarium usque ad an. 1818) Pap 5499/5504 — Ibid. Valladolid S. Norberto: Libros 17709/27 (17707/09 spectant ad Stam. Crucem); Papeles 7975/81. — Ibidem Medina St. Saturn. Pap. 16353 — Ibid. Retuerta Libr. 16565 (relicta visitationum Stae. Crucis) — Arch. Real Chancilleria Valladolid E 1639, 49 (an. 1758) — Arch. Mon. Vid. B. DE LEON 80/83 — Ibid. MS 1 bis 183* (historia coenobii). — BN Madrid *Historia de Valladolid*, MS, auct. J. ANTOLINEZ DE BURGOS ad an. 1634 — BB. Univers. Vallisol. *Diario de Valladolid*, MS N. VENTURA PEREZ, ad an. 1751, 1747, 1753 — Arch. del Ayuntamiento de Bilbao, *Historia de Valladolid*, MS auct. N. CANESI.

¹⁷⁵⁾ Ut docet inscriptio ex fine saec. XII: „Frater Franciscus me fecit“.

Monasticon Praemonstratense, Editio Prima, Tomus III, 1956

Litteratura: HUGO I 563, pr. 471/73 — WAEFELGHEM 255 — ANTON 294 — Cat. Mon. Palencia I 21 — GOOVAERTS I 108, 404/05, 595, II 28, 116, 132, IV 24, 111, 297 — JAFFE 12902 — LAMPEREZ Y ROMEA III cf. ind. — Lettr. com. Jean XXII 30123 — Mon Esp. II 176/77 — NORIEGA DAMC 161/62 — PONZ XI 115 — QUADRADO VPZ 316 — RODRIGUEZ MUÑOZ 78, 95 — SAINZ DE ROBLES 91/96 — ZAK 13 — J. AGAPITO Y REVILLA, *Las Calles de Valladolid*, Vall. 1937; 483/84 — C. GONZALEZ GARCIA, *Valladolid, sus recuerdos y grandezas*, Vall. 1902, III 173/76 — M. SANGRADOR VICTORES, *Historia de Valladolid*, Vall. 1854, II 291.

Series abbatum (AHN)

1. Abbates perpetui	Juan de Amusco 1342/43 ¹⁸⁴⁾
Joannes Vela 1171	Domingo 1349 ¹⁸⁵⁾
Joseph 1177 ¹⁷⁶⁾	Juan 1381 ¹⁸⁶⁾
W . . . 1185 ¹⁷⁷⁾	Fernando inter an. 1381 et 1400 ¹⁸⁷⁾
Geraldo 1193 ¹⁷⁸⁾	Toribio 1400/18 ¹⁸⁸⁾
Guillermo 1212	Pedro de Espinosa 1430/31 ¹⁸⁹⁾
Pedro 1218 ¹⁷⁹⁾	Alonso Osorno 1473/80 ¹⁹⁰⁾
Vicente 1220/23 ¹⁸⁰⁾	Juan Manrique ca. 1480 ¹⁹¹⁾
Pelayo 1229 ¹⁸¹⁾	Luis Hurtado de Mendoza 1480/1507
Pedro Ruiz 1275 ¹⁸²⁾	Pedro el. 1507 ¹⁸²⁾
Esteban 1310/33 ¹⁸³⁾	

¹⁷⁶⁾ MS La Vid 1 bis l.c. Joseph potest esse error pro Joanne. Vide tamen supra apud S. Pelayo de Cerrato: forte est idem Joseph.

¹⁷⁷⁾ Retuerta Pap. 7643. Idem ac Wela?

¹⁷⁸⁾ Sta. Cruz de Monzón Perg. 1744 nr. 2

¹⁷⁹⁾ Sta. Cruz de Monzón, Pap. 5499

¹⁸⁰⁾ Ibid. Perg. 1744 nr. 3

¹⁸¹⁾ Ibid. nr. 6

¹⁸²⁾ Ibid. nr. 17

¹⁸³⁾ Ibid. nr. 10 et 14, et Lettr. com. Jean XXII 30123

¹⁸⁴⁾ Ibid. Perg. 1744 nr. 13

¹⁸⁵⁾ Ibid. nr. 20

¹⁸⁶⁾ Ibid. nr. 19

¹⁸⁷⁾ Ibid. nr. 21

¹⁸⁸⁾ Ibid. nr. 21 et 22, et Pap. 5501

¹⁸⁹⁾ Ibid. nr. 23, et Pap. 5499

¹⁹⁰⁾ Ibid. 1744 nr. 14, 1745 nr. 4, 5. Videtur resignasse an. 1774, in favorem L. Hurtado de Mendoza, sed de facto gubernavit usque ad an. 1480.

¹⁹¹⁾ regularis electus, possessionem non obtinuit.

¹⁹²⁾ Item (Toro Perg. 2348)

Monasticon Praemonstratense, Editio Prima, Tomus III, 1956

Luis Ferrer 1507/55 ¹⁹³⁾	Antonio Temporal 1615/18
Tamayo 1555 ¹⁹¹⁾	Juan B. de la Vega 1618/21
Diego de Cordoba 1555	Fernando Miguel 1621/24
Juan del Puerto 1555/73	Fernando de Porres 1624/27
Inseri nequeunt:	José de Villasante 1627/28
Matheus 25. VI Necr. Toro	Felipe de Valencia 1628/30
Velasco 25. VI Necr. Vit.	Antonio Temporal 1630/33
Jacobus 19. X ibid.	José de Villasante 1633/36
2. Abbates triennales	Fernando de Porres 1636/39
Desunt triennia: 1612/15, 1651/54, 1657/60, 1663/69, 1690/93, 1696/1711, 1729/32, 1771/74, 1804/07.)	Antonio de Avila 1639/42
Alonso Calvo 1573/76	Francisco Real 1642/45 ¹⁹⁴⁾
Rodrigo Torres 1576/79	Juan Carrillo de Acuña 1645/49
Ambrosio de Segovia 1579/82	Franc. Martinez Caballero 1649/51
Francisco de Melgar 1582/85	Domingo Ramirez 1654/57
Luis de Proaño 1585/88	Francisco Dubal 1660/63
Antonio Tapia 1588/91	Francisco Manrique 1669/72
Francisco Garrido 1591/94	Ambrosio Perez Robles 1672/75
Juan del Puerto 1594	Francisco Manrique 1675/78
Rodrigo de Monroy 1594/97	Pedro Ruiz de Cabuerniga 1678/81
Franc. de Melgar 1597/98	Tomas Lopez 1681/90
Diego de Vergara 1598/1600	Marcos de la Puente 1693/96
Sebastian Pacheco 1600/02	Gabriel de Villamar 1711/14
Pedro de Ribera 1602/03	Norberto Durán 1714/17
Juan de Sarabia 1603/06	Manuel Recio 1717/20
Pedro de Ribera 1606/09	Gabriel de Villamar 1720/26
Alonso de Torres Briceno 1609/12	José de Ulloa 1726/29
	Gaspar de Onis 1732/35
	José de la Encina 1735/38
	Manuel Martinez 1738/41
	Narciso Casanova 1741/43
	José de Ulloa 1743/47

¹⁹¹⁾ regularis electus, possessionem non obtinuit.

¹⁹³⁾ AHN S. Pel. de Cerrato Pap. 9632

¹⁹⁴⁾ Sicuti sequens (ad annum saltem 1648) erat abbas Generalis.

Alonso Barbadillo 1747/50	Rodrigo Antonio Orellana 1795/98
José de Garicochea 1750/51	José Hermano Rodriguez 1798/1801
Pedro Martin Baz 1751/53	Diego Rodriguez Mendo 1801/04
Antonio Lopez 1753/54	Antonio Martinez 1807/10
Alonso Barbadillo 1754/59	Blas Linares Saavedra 1814/15
Pedro Martin Baz 1759/62	Miguel Calo 1815/18
Manuel Diez Soto 1762/65	Juan Baez Villaroel 1818/24
Miguel Garcia Solera 1765/68	Isidro Prado y Lara 1824/27
Antonio Hernandez Montero 1768/71	Aniceto Fernandez 1827/30
Francisco Espinilla 1774/77	Antonio Prado 1830/33
Gregorio Cañada 1777/80	Augustin Illera 1833/35
Francisco Espinilla 1780/83	Inseri nequeunt:
Vicente Trapiello de la Torre 1783/86	Pedro Ruiz Cabuerniga altera vice 16 ..
Alonso Martin 1786/89	Gaspar de Onis item 17 ..
Francisco Espinilla 1789/92	Francisco de Rueda ante an. 1742
Diego Rodriguez Mendo 1792/95	

L A V I D B. M. V.

Vitis B. M. V.; B. Marie de Vite, Uitis. — La Vid de Aranda, la Uit, Uide, Uith, Vith, Bid, Biz, Viz. Saec. XVIII se nuncupat: Imperial Convento de la Vid.

Dorii ripae adiacet, prope Aranda de Duero versus orientem. Prov. de Burgos. Dioec. Osma, nunc Burgos.

Abbatia praecclara, de facto antiquissima circariae. Dominicus, qui potest fuisse socius Sanctii, Retortae fundatoris, in itinere Galliae; circa annum 1140 vixit tamquam eremita in „Monte Sacro“ prope Osma, ubi orta est canonia Ordinis (monasterium duplex). Ante annos 1160/64, Alphonsus VII, rex Castellae, construit novum monasterium in vicinitate juxta Dorium, quod exinde „de Vite“ solebat nuncupari. Quae domus de primatu in circaria diu litigavit cum Retorta¹⁹⁵⁾, cuius paternitatem anno tandem 1185 recognovit. Moniales an. 1164 expelluntur, et collocantur in Brazacorta et in Freznillo. Quae loca in posterum, extinctis monialibus, unicae manserunt ecclesiae, Viti incorporatae, et a canoniceis eius admini-

¹⁹⁵⁾ Vide de hac re supra apud hanc abbatiam, et in praefatione.

stratae. Filias genuit: Avila, S. Pelayo de Cerrato, Tejo, Segovia, Villa-mayor, et prioratum Tortoles. Dominicus, primus abbas et fundator obiit ca. 1186/88.

Fr. Bern. de León, et discipulus eius Noriega, haec facta, quae videntur esse certa, pie adornant „traditionibus antiquissimis“. Referunt sequentia: Dominicus Capdespina est frater spurius Alphonsi VII regis et imperatoris. Anno 1132¹⁹⁶), una cum socio suo Sancho (cum quo ab ipso Sto. Norberto in Ordinem receptus fuerat Praemonstrati) revertitur in patriam, fundat monasterium duplex in Monte Sacro, cuius statim fit abbas. Benedictionem tamen abbatialem non recepit nisi anno 1148. Paulo post, venationi rex indulgens prope monasterium, miraculose invenit statuam B. M. V. in palmite quodam vitis. Construxit ibi ecclesiam BMV, et eo transtulit monasterium ante annum 1151. Quod adhuc per aliquot tempus promiscue appellatur „Vitis“ et „Mons Sacer“, donec post an. 1164, designatio „Vitis“ praevalet sola. S. Dominicus de Guzman, patriarcha Ord. Praed., educatur in abbatia Vitensi, ubi et professionem emittit, et inde mittitur in Osma, ut Capitulum Cathedrale ad normas Praemonstratensium reformat. — Quae omnia carent probatione, immo scatent contradictionibus et erroribus.¹⁹⁷)

Abbatia Vitensis mox facta est dives et potens. In fine saec. XIII a rege obtinuit privilegia magna, scilicet facultatem exigendi a vassallis suis omnia vectigalia et tributa regia, et plenam jurisdictionem civilem. Pos-sedit beneficium in Castillo, hospitale juxta canoniam, et alterum cum beneficio in Villadiego. Saec. XV/XVI disciplina corruit, et saevierunt commendatarii sanguisugae. Cardinalis autem Iñigo Lopez de Mendoza, archiepiscopus Burgensis et Commendatarius Vitensis, factus est salvator, reformator atque benefactor egregius canoniae, coepit extruere splendidam ecclesiam novam et novas aedes an. 1522. Fundavit „Congregationem

¹⁹⁶) Quem annum fixerunt dicti auctores propter inscriptionem in epitaphio Dominici abbatis in aula capitulari Vitensi, dicentem eum regnasse per 55 annos Atqui lapidem istum esse saec. XII, vix admitti potest; littera eius potius est saec. XVI. Sanctum coepisse fundationem Retortae circa annum 1142/43, videtur esse probabile. Integrum decennium esset nimia discrepancia temporis, pro reditu duorum amicorum e Gallia. Si Dominicus revera per 55 annos vixit in Monte Sacro et in Vite, ut eremita et postea ut abbas, narratio de itinere eius cum amico in Gallia, et de reditu ad fundanda monasteria fit dubia.

¹⁹⁷) Ex fraude pia, mendacium et deceptio ubique — ideo et caute legenda esse censemus „Statuta Veterima Ordinis“, quae NORIEGA asserit se invenisse in archivis suae canoniae, et quorum extat copia sola, ab illo confecta, in Bibl. Munic. Nancy MS 1775/1000 f. 87 sq.

Vitensem“, de qua vide supra in praefatione¹⁹⁸⁾. Ab anno 1535 abbates Vitenses erant triennales, propterea canonia citius profundiusque caeteris fuit reformata, et religiosi eius posuerunt fundamentum reformationis tamquam abbates aliorum domuum. 1555: 15, 1774: 35 DD. Anno demum 1594 obtinet jus pontificalium. Saec. XVII/XIX abbatia valde floruit, generatim erat ibi studium vel novitiatus generalis. A saec. XVII, per privilegium, abbatem non recepit nominatum a Capitulo Generali, sed elegit e proprio gremio¹⁹⁹⁾. Post suppressionem, per 30 tantum annos fuit desolata. Anno enim 1865 data est Ordini Eremitarum Sti. Augustini, qui propter missiones gubernio liberali erat gratior. Nunc est ibi eius domus studiorum. Perpulchra et optime conservata est canonia, duobus claustris constans, tamquam gemma artis saec. XVI. Ingens refectorium constructum est circa an. 1750, ampla bibliotheca an. 1798. E medio aevo superest tantum pars ecclesiae, et porta saec. XII. Spectabiles sunt prae-sertim venusta ecclesia, sacristia et aula capitularis permagnae structurae, et perpulchrum claustrum.

A r c h i v a l i a : AHN La Vid, 331 perg. (378/90, tenorem vide in *Ind. Doc.*); Libros 1115/20, 1139/43 et 1512/14; 2 obituaria s. XVI/XVIII, quae erronee inserta sunt apud Aguilar et Bujedo. Papeles 1384/94; 1385 continet inventarium archivorum an. 1840, 1389 pretiosum „Cartularium Circariae“, scilicet copias documentorum saec. XII/XIII, partim tantum publicatorum vel modo extantium. — Arch. Simancas PR 20 f. 40, RGS 368, 983; MP 378 f. 14 — Arch. Deleg. Hac. Segovia: Apeos 1503/14 — Ultimi religiosi varia pretiosa tradiderunt Augustinis post an. 1865: Arch. Monasterii de La Vid MS 1 bis (vide supra p. 230); Chronica B. de León v. ibidem); Libro 2 bis: Cartularium saec. XVII/XVIII; Liber professionum, Visitaciones 1796/1834; 2 obituaria saec. XVIII/XIX; Libr. 17 f. 261 continet historiam structurarum monasterii saec. XVIII cum 2 delineationibus. 10 alii libri MSS mixti tenoris, magna pars eorum auctore abbe de Noriega, et aliqui momenti pro historia canoniae et circariae. Ipsa Vitis fuse tractatur MS 1 bis ff. 1/63, 158, 159/61, 165, 197*, 207/80*; B. DE LEON f. 6 sq. — Calendarium et ordinarius s. XIII: MS 644 BN Paris.

F o n t e s e t L i t t e r a t u r a : LEPAIGE 488 — HUGO II 1127, pr. 694/98 — WAEFELGHEM 315 — COTTINEAU 3364 — ESPASA LXVIII 679/81 —

¹⁹⁸⁾ Noriega Innicum Card. Lopez facit membrum Ordinis — ut Ordo uno saltem posset gloriari Cardinali. Insertus est ut „filius Vitis“ necrologio saec. XVIII, invenitur imago illius, habitu Ordinis indutus, eodem saeculo XVIII depicta, in claustro Vitensi. Sed immerito, nullum enim invenimus vestigium in amplis archivis, quod posset probare eum emisse professionem in Ordine. Fuit merus commendatarius, licet optimus — quidquid dicat J. B. Valvekens in *Anal. Praem.* XX p. 207.

¹⁹⁹⁾ AHN La Vid Pap 1391

GOOVAERTS I 24, 26, 28, 53, 54, 96, 101, 108, 111, 320, 475, 508, 534, 535, 574, 582, 583, 595, 627, 638; II 74, 76, 132, 189, 343; IV 15, 218 — *Ind. Doc.* 1/233 — JAFFE 10893 — *Reg. Léon X* 12890 — *Lettr. com. Jean XXII* 30123 — MENENDEZ PIDAL pp. 267, 277, 280 — NORIEGA DAMC 100 sq. — IDEM, DHD — POTTHAST 14937 — SERRANO CDMoral 74 — ZAK 11 — N. ACERO Y ABAD, *El monasterio de N. Señora de la Vid (Revista Contemporanea CXXIII, 1901, pp. 33/51, 148/56)* — J. A. MENDOZA, *El Cardenal Don Iñigo Lopez de Mendoza, y el monasterio de la Vid (Arch. Augustiniano XLV, 1950, 67/88)* — V. NUÑEZ MARQUES, *Guia de la Catedral del Burgo de Osma, y breve historia del Obispado de Osma*. Madrid 1949, 75/77.

S e r i e s a b b a t u m (AHN)

1. Abbates perpetui	Cipriano 1213/16 ²⁰³⁾
(Quae sunt inter parentheses, de- sumpta sunt ex MS La Vid 1 bis, f. 207 ^o sq., et videntur nobis aliquate- nus arbitraria ^{200).}	Esteban 1217/28 ²⁰⁴⁾
Domingo ca. 1144/86	(Nuño Martin 1227)
Nuño de Toledo 1188/99 ²⁰¹⁾	(Domingo ca. 1230)
Guillermo 1203/09	Antonio 1231/42 ²⁰⁵⁾
(Marcos Quintana 1207)	Fernando 1242
(Benito 1208)	Juan 1246 ²⁰⁶⁾
Alvaro 1209/12 ²⁰²⁾	Fernando 1253/63 ²⁰⁷⁾
	Domingo 1264 ²⁰⁸⁾
	(Andrés 1267)
	Esteban 1267/86 ²⁰⁹⁾

²⁰⁰⁾ Quae series abbatum saec. XVI conscripta est ab Aegidio Gonzalez Davila, auctore tunc celebri, sed haud critico. Studuit praeferit completere lacunas, et intercalare eos abbates, qui ex necrologio tantum, non vero ex archivis sunt noti. Tamen fieri potest, illi praesto fuisse documenta non iam existentia.

²⁰¹⁾ Etiam vocatur N. de Lara. AHN Cod. 430, Perg. La Vid 379, 10.

²⁰²⁾ Ibid. Perg. 379, 12

²⁰³⁾ Occurrit an. 1213/14 (Ibid. 380, 14). Annus obitus 1216: Davila.

²⁰⁴⁾ Perg. 379, 16

²⁰⁵⁾ Authentice occurrit, sicut successor Ferdinandus, anno 1242 tantum: MS Vid 1 bis 47b; et Perg. 380, 7. — An. 1231: Davila.

²⁰⁶⁾ Perg. 380, 8

²⁰⁷⁾ Ibid. 380, 13: an. 1254. — Cetera sunt a G. Davila.

²⁰⁸⁾ Ibid. 380, 16. Secundum HUGO: 1264/82.

²⁰⁹⁾ Ibid. 380, 19: brevi ante an. 1288. — Cetera: Davila.

Monasticon Praemonstratense, Editio Prima, Tomus III, 1956

Pedro 1294/99 ²¹⁰⁾	Fernando de Aranda 1445/48 ²¹⁸⁾
Garcia 1300/11 ²¹¹⁾	Julian de Peñaranda 1440?/51
Juan Alfonso 1316/42 ²¹²⁾	Sancho de Aranda I 1451/83 ²¹⁹⁾
Juan 1343/48 ²¹³⁾	Juan de Quintana 1483/89
Lope (1362/80)	Alonso de Peñaranda 1489/1505 ²²⁰⁾
Pedro 1380 ²¹⁴⁾	Sancho de Aranda II 1506/10
Juan Perez 1386/1404 ²¹⁵⁾	Garcia de La Vid 1516
Sancho 1404/08 ²¹⁶⁾	Aloisio de Rosis 1516 ²²¹⁾
Gonzalo de Aguilar 1° 1408/17 ²¹⁷⁾ (Lope 1417)	Cardin. Iñigo Lopez de Mendoza 1516—35
Juan de Moradillo 1423/31	Inseri nequit:
Gonzalo de Aguilar 2° 1438	Godefridus 24. V Necr. Vit.

²¹⁰⁾ Ibid. 381, 2 et 5

²¹¹⁾ Ibid. 381, 10

²¹²⁾ Resignavit an. 1342. Ibid. 381, 17, et 382, 17; *Lettr. com. Jean XXII* l. c. .
Davila: ab an. 1311.

²¹³⁾ Ibid. 380, 17; 383, 14.

²¹⁴⁾ Ibid. 384, 2.

²¹⁵⁾ Ind. Doc. 89 (Originale videtur periisse), et Segovia Pap. 6617.

²¹⁶⁾ La Vid Perg. 384, 13 et 15. Aegidius, quem affert HUGO pro anno 1407,
videtur esse omittendus.

²¹⁷⁾ Ibid. 384, 18 ;et Medina St. Saturn. Libr. 16369

²¹⁸⁾ Erat Summus judex Officii Inquisitionis. NORIEGA laudes eius summopere
exaltat, dicens eum fuisse „gloriam Ordinis“ et virum sanctissimum, et ita
eum depingere fecit in claustro Vitensi. Immortio tamen. Ferdinandus iste
indulxit nepotismo et simoniae, ac successive deglutivit adipem omnium
fere canoniarum circariae, ut mercenarius vere et non pastor: scilicet in
Medina forte ab an. 1415, in S. Pelayo de Cerrato 1422/29, dein probabiliter
in Segovia, Villamayor, Alba vel Villoria, an. 1432/36 in Ibeas, 1436/40 in
Retuerta, dein in Vite simul et in Arenillas, donec an. 1448 comparere
debuerit coram Judice aeterno. Ubique bona abbatiarum dilapidavit, et
emphyteutice alienavit in proprium emolumendum, maxime in S. Pelayo de
Cerrato, quam penitus depauperavit.

²¹⁹⁾ Nepos Ferdinandi supradicti. La Vid Perg. 385, 6. — Cf. S. Pelayo de
Cerrato.

²²⁰⁾ Ibid .386, 3 ,et Pap. 1386. Cf. San Pelayo de Cerrato. Ubi ponendus sit
Bernardus abbas an. 1503, qui occurrit in Ard. Deleg. Hac. Segovia, Apeos
1503, nescimus.

²²¹⁾ Quamquam in Vite canonice fuerat electus Garcia abbas regularis, Leo
PP. X eam in commendam dedit dicto Aloysio, qui erat „Clericus Floren-
tinus, protonotarius Apostolicus, cubicularius secretus, continuus commen-
salis et consanguineus S. Sanctitatis“ (Perg. 386, 20). Feliciter mox resig-
navit in manus sequentis.

Monasticon Praemonstratense, Editio Prima, Tomus III, 1956

2. Abbates triennales
Clemente de Mendieta 1535/38
Ambrosio de Peñaranda 1538/41
Benito 1541/42
Pedro de Arrabal 1542/44
Ambrosio de Peñaranda 1544/47
Juan de Llunar 1547/49
Francisco Zorrilla 1549
Juan Zorrilla 1550/53
Ambrosio de Peñaranda 1553/56
Pedro de Vadocondes 1556/59
Francisco del Val 1559/62
Antonio de Tapia 1562/65
Agustin de Valdepeñas 1565/68
Dionisio Ganate 1568/71
Geronimo de Calderón 1571/73
Ambrosio de Segovia 1573/76
Juan del Puerto 1576/79
Antonio de Tapia 1579/82
Geronimo de Calderón 1582/85
Antonio de Tapia 1585/88
Geronimo de Calderón 1588/91
Antonio de Tapia 1591/94
Juan de Salcedo 1594/97
Agustin de Bonifaz I 1597/99
Juan de Licea 1599 res.
Pedro Martinez 1599/1600
Bernardino Lopez 1600/03
Cristobal de Martos 1603/06
Juan de Licea 1606/09
Bernardino Lopez 1609/12
Geronimo de Oña 1612/15
Federico Ramiro Velazquez 1615/18

Felipe Bernal 1618/21
Federico Ramiro Velazquez 1621/24
Bernardo de León 1624/27
Agustin de Bonifaz II 1627/30
José de Azevedo 1630/33
Rodrigo de Bujedo 1633/36
Tomas de Avellaneda 1636/39
Federico Ramiro Velazquez 1639/42
Tomas de Avellaneda 1642/45
Francisco Fernandez 1645/48
Agustín Bonifaz II 1648/49
Juan Carrillo de Acuña 1649/51
Antonio Bonifaz 1651/54
Francisco Dubal 1654/57
Antonio Bonifaz 1657/60
Diego del Solar y Toraya 1660/63
Antonio Bonifaz 1663/66
Juan Carrillo de Acuña 1666/69
Francisco Bustamante 1669/72
Pedro de Huerta 1672/75
Felipe Gonzalez de la Sierra
1675/78
Agustin de Aguaio 1678/81
Diego de la Barba 1681/84
Franc. M. Vicente Moro 1684/87
Diego de la Barba 1687/90
Marcos de la Puente 1690/93
Felipe Gonzalez de la Sierra
1693/96
Franc. M. Vicente Moro 1696
Geronimo Gonzalez Tenorio
1696/99
Franc. Mantilla Vicente 1699/1702
Angel de Arce Rebolledo 1702/05

Monasticon Praemonstratense, Editio Prima, Tomus III, 1956

Francisco Labrador 1705/08	Pedro Diaz 1768/71
Marcos Molina 1708/10	Lorenzo Lopez Asensio 1771/74
Diego Vallinez 1710/11	Antonio Herrera 1774/77
José Caseta 1711/14	Isidro Reinoso 1777/80
Diego Vallinez 1714/17	Nicolas Garcia 1780/83
Geronimo Gonzalez Tenorio 1717/20	Antonio Hernandez Montero 1783/86
José Caseta 1720/23	Antonio Soto 1786/89
Fernando Caseta 1723/26	Gilberto Calvo y Toledo 1789/92
Esteban de Noriega 1726/29	Antonio Soto 1792/95
Fernando Caseta 1729	Norberto Gonzalez 1795/98
Juan Prieto 1729/32	Fermin Ircio 1798/1801
Francisco Muela 1732/35	José Hornillos 1801/04
Mateo Gonzalez 1735/38	Miguel Franco y Losada 1804/07
Francisco Perez Vallinez 1738/41	Juan Baut. Miguelena 1807/15
Diego Martinez de Soto 1741/44	José Soto 1815/18
Francisco Perez Vallinez 1744/47	Julian Gonzalez Uriarte 1818/24
Mateo Gonzalez 1747/50	Norberto Gonzalez 1824/25
Francisco Perez Vallinez 1750/53	Juan Azevedo 1825/27
Bernardo Hernaez 1753/56	Fernando Garcia 1827/30
Juan Iturriaga 1756/59	Juan Azevedo 1830/33
Gabriel Llano Otañez 1759/62	Franc. Esteban de Miranda 1833 cf. Urdax
Juan Franc. de Llanos 1762/65	Vicente de Burgo 1833/35
Antonio Hernandez Montero 1765/68	

